

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธีระพัฒน์ โยธจักร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
พฤษภาคม 2549

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธีระพัฒน์ โยธจักร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

บทคัดย่อ
ของ
ธีระพัฒน์ โยธจักร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
พฤษภาคม 2549

ธีระพัฒน์ โยธจักร.(2549).แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงาน

โรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร.ปริญญาโท วท.ม.

วิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์พิชิต เมืองนาโพธิ์, รองศาสตราจารย์สุปราณี ขวัญบุญจันทร์.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานชายกับพนักงานหญิงของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำนวนทั้งสิ้น 383 คน แบ่งเป็นพนักงานชายจำนวน 183 คน และพนักงานหญิงจำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย (PMQ) ประกอบด้วย ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบค่าที ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe ,วิธี Least Significant Difference (LSD) และใช้สถิติ กลุ่ม Nonparametric ด้วยวิธี Kruskal - Wallis Test

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1.แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร พบว่าด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านสมรรถภาพ ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

2.แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

3.แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามอายุ พบว่าด้านการรับรู้ความสำเร็จและ

การยอมรับ ในช่วงอายุ ระหว่าง 21 – 30 ปี กับช่วงอายุ ระหว่าง 31 – 40 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

5 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท , น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท และ น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

PARTICIPATION MOTIVATION IN SPORT AND EXERCISE OF FACTORY EMPLOYEE
IN NAVANAKORN INDUSTRIAL PROMOTION ZONE

AN ABSTRACT
BY
THIRAPAT YOTAJUK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Science in Sport Science
at Srinakharinwirot University
May 2006

Thirapat Yotajuk. (2006). *Participation Motivation in Sport and Exercise of Factory Employee in NavaNakorn Industrial Promotion Zone* .Master Thesis,M.Sc (Sport Science and Exercise Science). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Lect. Pichit Meungnaphoe, Assoc. Prof Supranee Kwanboonchan

The purpose of this research were to study and compare Participation Motivation in Sport and Exercise of Factory Employee in NavaNakorn Industrial Promotion Zone. Factors used in this study included gender, age, education level, and salary. Subjects were 383, 183 males and 200 females Factory Employees in NavaNakorn Industrial Promotion Zone. Questionnaire using to collect the data is Participation Motivation Questionnaire (PMQ) edit by Kunat Pithapornchaikul with reliability level at .90 which included 8 motivational aspects; Achievement / Recognition, Team orientation, Fitness, Situational factors, Excitement / Fun, Action, Affiliation and Skill development. The collected data were analyzed using mean, standard deviation, t-test, one way analysis of variance, multiple comparison by Scheffe and LSD

Results revealed that

1. Somewhat important participation motivation were found among 6 motivational aspects : Achievement / Recognition, Team orientation, Fitness,Situational factors, Excitement / Fun, Action and Affiliation. And participation motivation were found among 2 motivational aspects : more important which Fitness and Skill development.
2. There were no differences between male and female.
3. Differences in motivation among age group were found at .05 of significant statistic level from factor concerning the aspects of Achievement / Recognition between 21-30 year old group and 31 – 40 year old group. And the other aspects no differences.
4. There were no differences between education level.
5. Differences in motivation among salary differences group were found at .05 of significant statistic level from factor concerning the aspects of Achievement / Recognition between salary rate under 5000 Bath group and salary rate of 5,000-10,000 Bath group, salary rate under 5,000 Bath group and salary rate of 10,001-15,000 Bath group, salary rate

under 5,000 Bath group and salary rate of 15,001-20,000 Bath group. And the other aspects no differences.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงาน

โรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

ของ

ธีระพัฒน์ โยธจักร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

.....ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

.....กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนธยา สี่ละมาด)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ถนอมศักดิ์ เสนาคำ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะความเมตตากรุณาอย่างยิ่งจากท่าน อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ผู้คอยเอาใจใส่ให้คำปรึกษา และทำงานอย่างหนัก ตั้งแต่เริ่มต้นจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ศิษย์ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนธยา สีละมาต อาจารย์ถนอมศักดิ์ เสนาคำ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าอบรมสั่งสอน คอยแนะนำสนับสนุน และให้ความเมตตาแก่ศิษย์เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาที่คอยดูแล เอาใจใส่ ห่วงใย คอยให้คำปรึกษาที่ดีเสมอมา ดังเช่นลูกศิษย์เหล่านี้เป็นเหมือนลูกของท่านเอง

ขอขอบคุณนิสิตวิทยาศาสตร์การกีฬารุ่นที่ 2 ทุกท่านที่ช่วยเหลือเป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนและใช้ชีวิตร่วมกัน และขอขอบคุณพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบให้กับพระคุณของ คุณพ่อ สุปัทม์ โยธจักร และ คุณแม่อำไพ โยธจักร ที่ให้กำเนิดชีวิต เลี้ยงดูอบรม สั่งสอน ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม ตลอดจนพระคุณครูอาจารย์ทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ธีระพัฒน์ โยธจักร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบความการวิจัย	6
สมมติฐานในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แรงจูงใจกับการกีฬา	7
ความหมายของแรงจูงใจ	7
องค์ประกอบของแรงจูงใจ	8
ลักษณะของแรงจูงใจ	9
ความสำคัญของแรงจูงใจ	10
หน้าที่และอิทธิพลของแรงจูงใจ	11
ทฤษฎีแรงจูงใจ	11
แรงจูงใจกับการกีฬาและการออกกำลังกาย	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
งานวิจัยภายในประเทศ	21
งานวิจัยต่างประเทศ	23

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	27
กำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
วิธีจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	29
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
5 สรุปผล อภิปราย และ ข้อเสนอแนะ.....	75
ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	75
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผลการวิจัย.....	81
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก แบบสอบถามแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬา	
และการออกกำลังกาย.....	89
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	93

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนร้อยละของ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน.....	31
2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความ สนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ	34
3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความ สนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ เพศชาย.....	36
4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความ สนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ เพศหญิง.....	38
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความ สนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี	40

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ช่วงอายุ 21 – 30 ปี 42
- 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี 44
- 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.... 46
- 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ระดับการศึกษาระดับระดับปวส. หรืออนุปริญญา..... 48

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความ สนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ระดับการศึกษาระดับระดับปริญญาตรี..... 50
- 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความ สนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท..... 52
- 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความ สนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,000 — 10,000 บาท..... 54
- 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความ สนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 — 15,000 บาท..... 56

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001 — 20,000 บาท..... 58
- 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 บาท ขึ้นไป 60
- 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม กีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมนวนคร ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะจำแนกตามเพศ..... 62
- 18 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการ แสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตาม อายุ..... 64

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จ และการยอมรับ จำแนกตามอายุ.....	67
20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรม การแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	68
21 แสดงการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านเป็นเหตุผลทาง สังคม.....	70
22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิธีของ Kruskal - Wallis Test ของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	71
23 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรม การแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามราย ได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	72

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) ของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จ และการยอมรับ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน..... 74

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ภาพประกอบที่ 1 การรับรู้ตัวเองว่าเป็นคนที่มีความสามารถในทางการกีฬา.....	14
2 ภาพประกอบที่ 2 การอ้างสาเหตุตามทฤษฎีของไฮเดอร์ (Heider' model).....	16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายนับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ต่อการพัฒนาคุณภาพและสุขภาพของประชาชน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าประเทศที่เจริญแล้วได้นำเอาการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายมาเป็นสิ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพประชากรของประเทศ ทำให้เกิดความเข้มแข็งมีประสิทธิภาพ เพื่อประกอบอาชีพให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง และการกีฬายังสามารถลดความเครียดในด้านต่างๆ ในภารกิจประจำวันได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นแล้วการกีฬายังช่วยฝึกฝนให้ประชาชนเป็นคนมีระเบียบวินัยมีความยุติธรรมในสังคมอันเป็นผลต่อการพัฒนาประเทศอีกต่อไป กีฬาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ เพื่อให้ทรัพยากรเหล่านั้นเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงจัดให้มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นเพื่อให้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการกีฬาของประเทศ โดยการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรง สมรรถภาพร่างกายดี รู้จักความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพทัดเทียมกับนานาประเทศ

นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร (2546 : 1 - 2) ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยใช้งบประมาณเพื่อการดูแลสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของคนไทยปีละ 200,000 ล้านบาท (รายงานประจำปี 2544 สำนักกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ) เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากโรคที่ติดเชื้อมีไม่ติดเชื้อประกอบกับการเตรียมบุคลากรทางการแพทย์และรักษาพยาบาลก็ต้องใช้ทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า บุคลากรเหล่านี้สามารถแบ่งไปศึกษาหรือผลิตในสาขาอื่นก็จะช่วยทำให้เกิดประโยชน์ได้มากกว่านี้

มีข้อมูลจำนวนมากที่ได้จากการสำรวจของหลายหน่วยงานเกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นองค์การอนามัยโลก งานส่งเสริมสุขภาพชุมชนของแคนาดา ในประเทศที่มีความเจริญทางสาธารณสุขมาก ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา หรือออสเตรเลีย มองว่าการออกกำลังกายและมีกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายที่เหมาะสมของกลุ่มคนที่ทำงานในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม เป็นบุคคลวัยทำงาน จะช่วยทำให้สถานประกอบการนั้นประสบความสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายอย่างดี

องค์การอนามัยโลก (นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. 2546 : 2-3) สรุปว่าการออกกำลังกายส่งผลดีต่อสุขภาพของประชาชนทั้งในด้านร่างกายและจิตใจหลายประการ

- ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย
- พัฒนาความรู้สึกที่ดีของตนเอง
- ลดการเสี่ยงการเป็นโรคหัวใจ
- ลดน้ำหนัก
- รูปร่าง ท่าทางที่ดีขึ้น นอนง่ายขึ้น
- มีความอดทนในการทำงานมากกว่า
- จัดการความเครียดได้ดีกว่า

ประโยชน์ที่ได้รับจากการออกกำลังกายของบุคลากรดังกล่าวนี้ส่งผลต่อบุคคลในแง่ของร่างกายและจิตใจเป็นเบื้องต้น แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดหรือผลที่ตามมาอื่น ๆ โดยเฉพาะบุคลากรในสถานประกอบการผลประโยชน์นี้จะส่งผลถึงความสำเร็จของสถานประกอบการนั้นต่อไป

การจัดโปรแกรมการออกกำลังกายในสถานประกอบการส่งผลดีต่อสถานประกอบการหลายอย่าง ดังนี้

- ลดค่าใช้จ่ายด้านรักษาพยาบาล
- ลดการขาดงานของคนงาน
- ผลผลิตมากขึ้น
- ลดการใช้ผลประโยชน์ที่ได้รับด้านรักษาพยาบาล
- ลดการไร้สมรรถภาพของคนงาน
- ลดการบาดเจ็บ
- เพิ่มความรักและทุ่มเทให้กับสถานประกอบการ

ผลของการที่จัดการเกี่ยวกับสุขภาพในสถานประกอบการที่ไม่ดีหรือไม่เป็นนั้น จะส่งผลในทางตรงข้ามให้กับสถานประกอบการ เช่น จำนวนพนักงานที่หยุดหรือลาป่วย ที่ส่งผลให้บริษัทในออสเตรเลียสูญเสียเงินกว่า 2.5 พันล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย ในปี ค.ศ.1997 ผู้หญิงลางานมากกว่าผู้ชาย และ 70% ของการลา มีสาเหตุจากการมีสุขภาพที่ไม่ดี นอกจากนี้แล้วยังบอกด้วยว่า ส่งผลต่อการเปลี่ยนบุคลากรบ่อย ๆ ที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของสถานประกอบการเช่นกัน ส่วนการบาดเจ็บจากการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสุขภาพ ก็ได้รับความสนใจมากขึ้น เช่น มีการให้บุคลากรทำการตรวจสุขภาพก่อนในงานบางชนิด (นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. 2546 : 3 - 4)

นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร.(2546 : 3 – 4) ได้กล่าวไว้ว่า หากต้องการจะให้การส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพประสบความสำเร็จได้ ประการแรก คือ ทำให้ผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการ ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายที่ทำให้พนักงานของตนเองแข็งแรงสมบูรณ์ขึ้นก่อน (ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคมและอารมณ์) บอกถึงผลดีที่จะเกิดขึ้นต่อกิจการของตนอย่างไร (จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าสถานประกอบการต่างๆ จะได้นับประโยชน์มากขึ้นมากมายเมื่อจัดบริการดังกล่าวให้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการประหยัดรายจ่าย บางสถานประกอบการ บริษัท Honeywell, Inc. มีการให้เงินลูกจ้างตนเองในการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายถึง 200 ดอลลาร์สหรัฐ เพื่อต้องการให้เข้าร่วมกิจกรรมติดต่อกัน เพราะรู้ว่าเกิดผลดีหลายประการตามมา ลูกจ้างจะติดกับการออกกำลังกาย และจัดเวลาให้กับการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และประมาณว่าวิธีการดังกล่าว บริษัทได้เงินคืนมาจากการที่ไม่ต้องจ่ายเงินค่าดูแลสุขภาพของลูกจ้าง 70 – 150% การลดวันลาของลูกจ้าง การเพิ่มผลผลิตและความรักความทุ่มเทให้กับสถานประกอบการ ซึ่งจะส่งผลต่อความรู้สึที่ดีของเจ้าของสถานประกอบการในทางจิตใต้ด้วย) ผลดีที่ปรากฏนี้จะนำไปสู่การสนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพในสถานประกอบการ การออกนโยบายที่สอดคล้องตามมา

ประการที่สอง คือ ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้กับพนักงานโดยตรง วิธีการเริ่มจากการให้ความรู้ ความเข้าใจและประเมินสถานภาพด้านสุขภาพตัวเอง เพื่อให้ตระหนักถึงความจำเป็นข้อดีของการเข้าร่วมกิจกรรมและข้อเสียของการที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมหรือการใช้ชีวิตที่ขาดการเคลื่อนไหวร่างกาย ตามด้วยการส่งเสริมชีวิตในทางบวกเพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น

การเลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬาและการออกกำลังกายของของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ แรงจูงใจเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสนใจและตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย สืบสาย บุญวีรบุตร (2541 : 52 – 53) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า “แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งที่กำหนดทิศทาง และระดับความตั้งใจที่จะกระทำหรือประพฤติ (Direction and intensity) ในการเลือกและคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์

“ทำไม หรือ แรงจูงใจอะไร ที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬา

ทำไม หรือ แรงจูงใจอะไร ที่ทำให้คนยังคงเล่นกีฬาอยู่

ทำไม หรือ แรงจูงใจอะไร ที่ทำให้คนหยุดหรือเลิกเล่นกีฬา”

(สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541 : 52)

แรงจูงใจในการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ยังไม่ได้เข้าร่วมจนเริ่มเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย ต่อเนื่องมาถึงแรงจูงใจที่ทำให้หรือมีอิทธิพลทำให้คนเล่นกีฬา

หรือออกกำลังกาย ซึ่งแต่ละคนก็มีสาเหตุ ปัจจัยหรือแรงจูงใจที่แตกต่างกัน และที่สำคัญคือ ทำให้คนมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จในระดับที่แตกต่างกัน ท้ายที่สุดคือ แรงจูงใจอะไรที่ทำให้คนเล่นกีฬาและออกกำลังกาย เมื่อทราบว่าอะไรคือแรงจูงใจเหล่านั้น จะทำให้เราสามารถป้องกันหรือลดอัตราการเลิกเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้น เพื่อให้ปริมาณผู้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายสูงสุด และได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย (สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541 : 52)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย หาท่างป้องกันหรือลดอัตราการเลิกเข้าร่วมกิจกรรมและการออกกำลังกายและเป็นแนวทางในการแก้ไข พัฒนาการกีฬาและการออกกำลังกายให้ผู้เข้าร่วมได้รับประโยชน์จากกิจกรรมดังกล่าวให้มากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานชายกับพนักงานหญิงของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทราบถึงแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร
2. ทราบถึงความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานชายกับพนักงานหญิงของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายให้มากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม
นวนครจำนวนทั้งสิ้น 84,272 คน แบ่งเป็นพนักงานชายจำนวน 51,584 คน และพนักงานหญิงจำนวน
32,688 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม
นวนครจำนวนทั้งสิ้น 383 คน แบ่งเป็นพนักงานชายจำนวน 183 คน และพนักงานหญิงจำนวน 200 คน
โดยเทียบจากตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ R.V.Krejcie และ D.W. Morgan

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตาม

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

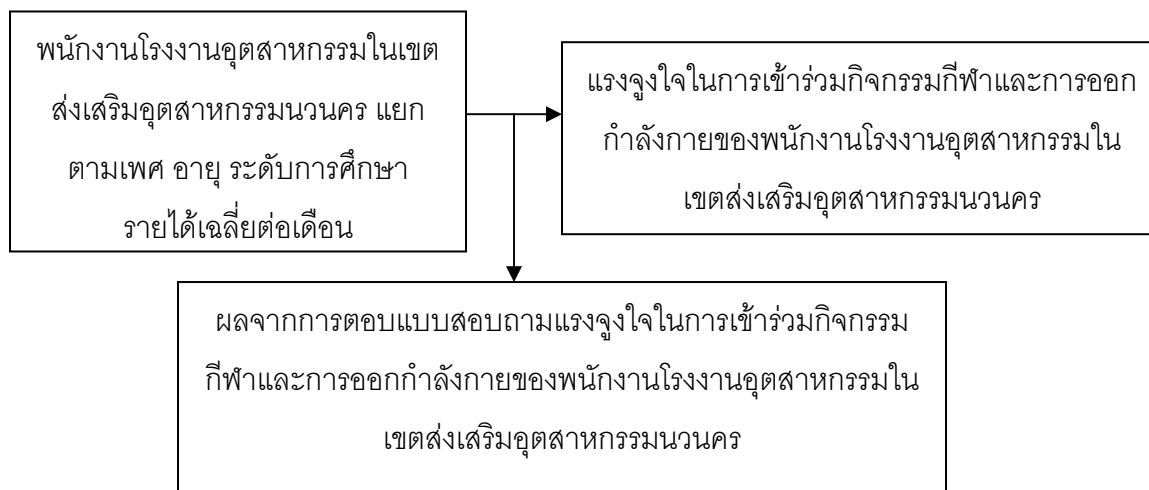
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจ** คือ สิ่งที่กำหนดทิศทาง และระดับความตั้งใจที่จะกระทำหรือประพฤติ ในการเลือก
และคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ (สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541 : 52)

2. **พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร** หมายถึง พนักงานที่
ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจกับการกีฬา

- ความหมายของแรงจูงใจ
- องค์ประกอบของแรงจูงใจ
- ลักษณะของแรงจูงใจ
- ความสำคัญของแรงจูงใจ
- หน้าที่และอิทธิพลของแรงจูงใจ
- ทฤษฎีแรงจูงใจ
- แรงจูงใจกับการกีฬาและการออกกำลังกาย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- งานวิจัยในต่างประเทศ
- งานวิจัยภายในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

คำว่า แรงจูงใจ หรือ Motivation มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Movere แปลว่า การเคลื่อนไหว นักจิตวิทยาที่ศึกษาเรื่องแรงจูงใจจะให้ความสำคัญกับสิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายในที่เป็นพลังผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะ ทิศทาง และปริมาณที่แตกต่างกัน นั่นก็คือแรงจูงใจเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์มีการเคลื่อนไหวเพื่อไปสู่เป้าหมายของแต่ละคนที่ต้องการ ถ้าขาดแรงจูงใจ มนุษย์อาจเปรียบได้กับหุ่นยนต์ตัวหนึ่งที่เคลื่อนไหวตามคำสั่งหรือความต้องการของผู้อื่น และพฤติกรรมหลาย ๆ อย่างของมนุษย์จะไม่เกิดขึ้นถ้าขาดแรงจูงใจ (แสงเดือน ทวีสิน. 2539 : 91)

ความหมายของแรงจูงใจ

ในที่นี้ขอกล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจออกเป็น 2 แนว กล่าวคือ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา

แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน คือ การหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติตามกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์จะปฏิบัติ

แรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา คือ สาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้างเพื่อทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จ หรือเมื่อประสบความล้มเหลว

จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจ คือ ความต้องการของคน และถ้าแต่ละคนมีความต้องการในสิ่งใด ๆ คนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำ หรือไม่กระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของคน ๆ นั้น (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541 : 21)

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2540 : 99) ได้กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจว่า คือพลังแรงภายในของบุคคลที่ทำให้คนเราเกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางของพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย

แสงเดือน ทวีสิน (2539 : 91) ได้สรุปคำกล่าวของนักปรัชญาชาวกรีกว่า มนุษย์เราได้รับการกระตุ้นให้แสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความทุกข์ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสุข คือแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์

องค์ประกอบของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยายุคปัจจุบันได้เสนอความเห็นเพิ่มเติมว่า การทำความเข้าใจในเรื่องแรงจูงใจมนุษย์นั้นจะพิจารณาเฉพาะทางด้านจิตใจอย่างเดียวไม่ได้แต่ต้องพิจารณา องค์ประกอบทางด้านอื่นด้วย ซึ่งนักจิตวิทยาได้สรุปองค์ประกอบของแรงจูงใจมี 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางด้านกายภาพ (biological factor) ในองค์ประกอบด้านนี้จะพิจารณาถึงความต้องการทางกายภาพของมนุษย์ เช่น ความต้องการปัจจัย 4 เพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ได้ซึ่งแต่ละคนจะมีความต้องการเหมือนกันหมด เพราะถ้าขาดมนุษย์จะดำรงชีวิตอยู่ไม่ได้

2. องค์ประกอบทางการเรียนรู้ (learned factor) องค์ประกอบทางด้านนี้เป็นผลสืบเนื่องจากข้อแรก ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนไม่สามารถได้รับการตอบสนองความต้องการในปริมาณ ชนิด และคุณภาพตามที่ตนเองต้องการ และหลาย ๆ ครั้ง สิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขในการสร้างแรงจูงใจของมนุษย์ ดังนั้นองค์ประกอบทางด้านนี้จึงมีความสำคัญต่อเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ที่จำเป็นต้องศึกษาเพื่อทำความเข้าใจได้อย่างถูกต้อง

3. องค์ประกอบทางด้านความคิด (cognitive factor) องค์ประกอบในด้านนี้มีส่วนสำคัญในการเกิดแรงจูงใจของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะความคิดทำให้เกิดเป็น ความเชื่อ ทศนคติและค่านิยม อันส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมโดยตรง (แสงเดือน ทวีสิน. 2539 : 91-92)

ลักษณะของแรงจูงใจ

แรงจูงใจแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจพิเศษ ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของแต่ละบุคคล ซึ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรมแรงจูงใจที่มีและเกิดขึ้นในตัวบุคคลเกิดขึ้นจาก

1.1 ความสนใจ (interest) ช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจขึ้น

1.2 ความต้องการ (needs) กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรม ออกมา เช่น ความต้องการความสำเร็จ กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจภายใน

1.3 เจตคติ (attitude) เป็นความรู้สึก (feeling) หรือความคิดเห็น (opinion) ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งนักจิตวิทยาจัดเป็นแรงจูงใจภายใน

2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) หมายถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายนอกตัวบุคคล ซึ่งมีผลกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการหรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ เป้าหมายต่าง ๆ เช่น รางวัล คำชมเชย หรือกำลังใจ ซึ่งสิ่งที่เป็นแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 เป้าหมาย (goal) ของการเรียนรู้ การทำงาน หรือกิจกรรมใด ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นให้คนเกิดแรงจูงใจกระทำพฤติกรรมอย่างเหมาะสม เช่น สนใจ ตั้งใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2.2 ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า (knowledge of progress) เมื่อบุคคลทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียน หรือการกระทำใด ๆ ย่อมทำให้เกิดแรงจูงใจและมีกำลังใจ (encourage) ในการทำงานให้ดียิ่งขึ้นไป

2.3 เครื่องล่อ (incentive) อันได้แก่

2.3.1 การให้รางวัล เช่นการชมเชย กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ

2.3.2 การชมเชย (praise) อาจเป็นด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร

2.3.3 การแข่งขัน (competition) นักจิตวิทยาแนะนำว่าควรแข่งขันกับตนเองดีที่สุดจะช่วยให้เกิดความสนใจ ตั้งใจ ขยัน และใช้ความสามารถเต็มที่

ในปัจจุบันวงการกีฬาทั่วโลกตื่นตัวกับการให้แรงจูงใจภายนอกกับนักกีฬามาก โดยจะเห็นได้จากการตั้งรางวัลสูงๆ เพื่อให้ นักกีฬาตั้งใจฝึกซ้อม และนำมาซึ่งชัยชนะในเกมการแข่งขันจนบางครั้งลืมนึกถึงการให้แรงจูงใจภายในแก่นักกีฬา นอกจากนั้นตัวของนักกีฬาเองก็มีความต้องการอยากได้ของรางวัล เพราะรางวัลเป็นแรงจูงใจที่สามารถจับต้องได้ และเป็นรูปธรรม ซึ่งผิดกับนักกีฬาในสมัยก่อนมาก นักกีฬาในสมัยก่อนเล่นกีฬา และประสบความสำเร็จ เพราะมีแรงจูงใจภายในเป็นสิ่งสำคัญ นักกีฬาที่ทีมชาติฝึกซ้อม และตั้งใจเล่นอย่างเต็มความสามารถในเกมการแข่งขันเพื่อเกียรติยศของประเทศ มีความต้องการอยากเล่นอย่างจริงจัง โดยไม่ได้มีการตั้งรางวัลเหมือนดังเช่นปัจจุบัน

จึงสรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลายควรหันมาสนใจการให้แรงจูงใจภายในแก่นักกีฬามากๆ เพื่อให้นักกีฬาได้เห็นถึงคุณค่าของการเล่นกีฬาประเภทนั้น ๆ และเล่นกีฬาเพื่อกีฬา ไม่ใช่เล่นกีฬาเพื่อล่าของรางวัลเหมือนกับปัจจุบัน

ความสำคัญของแรงจูงใจ

ในการฝึกซ้อมนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ต้องใช้แรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่งที่คุณฝึกสอนควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรเร้าความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดความตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม การเร้าความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การสนทนา การเล่าประสบการณ์ต่างๆของผู้ฝึกสอน เป็นต้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึง สิ่งที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกนี้ฝึกซ้อมเพื่ออะไร และทำไมจึงต้องฝึกซ้อมแบบฝึกนี้ เป็นต้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentives) หมายถึง สิ่งที่คุณฝึกสอนใช้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้นและตื่นตัวในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน วิธีการในการให้สิ่งล่อใจ เช่น การให้คำชมเชย การติเตียน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น

4. การทดสอบ (Test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรมีการทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจากการฝึกซ้อมทักษะ หรือฝึกปฏิบัติแบบฝึกต่าง ๆ แล้ว และการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอเพื่อให้ นักกีฬาเกิดความตื่นตัว และตั้งใจในการฝึกซ้อม

5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรให้นักกีฬาได้ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้าง โดย

อาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้น ๆ เพื่อให้ นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

หน้าที่และอิทธิพลของแรงจูงใจ

ลักษณะโดยทั่วไปอันเป็นธรรมชาติของแรงจูงใจ ก็คือ การกระตุ้นผลักดันเร้าให้มนุษย์เรากระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จบรรลุเป้าหมายฉะนั้นแรงจูงใจจึงทำหน้าที่ 2 ประการคือ

1. กระตุ้น (energizing) ให้ร่างกายมีความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรมอยากที่จะกระทำ พฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายตามใจปรารถนา ส่งเสริมให้ทำงานจนสำเร็จ
2. ชี้แนวทาง (directing) ให้ร่างกายกระทำพฤติกรรม นำพฤติกรรมของเด็กให้ตรงทิศทางเพื่อ บรรลุถึงความสำเร็จที่ต้องการ แรงจูงใจจะช่วยชี้แนวทางอันควรประพฤติปฏิบัติแก่อิทธิพลให้กระทำ พฤติกรรม บังคับหรือกำหนดพฤติกรรมให้ดำเนินไปตามวิถีทางที่พึงประสงค์ผลักดันให้ประกอบกิจกรรม จนประสบผลสำเร็จ

นอกจากนี้ ทรวงพล ภูมิพัฒน์ (2540 : 100) ยังได้กล่าวถึงอำนาจหรืออิทธิพลของแรงจูงใจดังนี้

1. ทำให้ร่างกายเปลี่ยนแปลงไป
2. ทำให้สภาพอารมณ์เปลี่ยน
3. ก่อให้เกิดนิสัยความเคยชิน
4. ช่วยสร้างความรู้สึก ความเชื่อมั่น ทศนคติ คุณค่า
5. ทำให้เกิดความมุ่งมั่น อยากได้สิ่งต่าง ๆ และจัดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมเสียใหม่

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ไม่มีทฤษฎีหนึ่งทฤษฎีใดที่เกี่ยวข้องหรือที่จะตอบปัญหา ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจได้ทั้งหมด ถึงแม้ว่าบางทฤษฎีจะได้รับการยอมรับอย่างมากที่สุด แต่ก็ยังตอบปัญหาทางจิตวิทยาการกีฬาได้เพียง บางส่วนเท่านั้น แรงจูงใจมีลักษณะโครงสร้าง 2 ประการ คือโครงสร้างของพลัง และทิศทางการเกิด พฤติกรรม Roberts (นันทวรรณ เรืองสกุล. 2545 : 13)

ทฤษฎีแรงจูงใจสร้างขึ้นเพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ว่าทำไมเขาเหล่านั้นมันเกิดขึ้นได้อย่างไร โดยพิจารณาที่

1. ความเข้มข้นของพฤติกรรม (behavioral intensity) ได้แก่ การพยายามอย่างหนัก (ถ้า พยายามหนักแสดงว่ามีแรงจูงใจสูง)

2. ความพยายาม (persistence) ได้แก่ ความต่อเนื่องของงานที่ทำ หรือความหนักของงาน (ถ้าพยายามทำนานแสดงว่าแรงจูงใจต่อกิจกรรมนั้นสูง)

3. ตัวเลือกกิจกรรม (choice of possibilities) ได้แก่ การอยากเล่นกีฬาประเภทหนึ่ง มากกว่าอีกประเภทหนึ่ง (ถ้าเลือกเล่นบาสเกตบอล แสดงว่ามีแรงจูงใจของบาสเกตบอลดี)

4. ผลของกิจกรรม (performance) ได้แก่ ผลของการทำกิจกรรม นั้นว่าดีถูกต้อง หรือตามที่ต้องการหรือไม่ (ถ้าเล่นดีแสดงว่าแรงจูงใจดี)

ทฤษฎีแรงจูงใจ คือ หลักการกำหนดทิศทางการแสดงออกถึงพฤติกรรมของนักกีฬาซึ่งมีผลกระทบต่อความสำเร็จ หรือล้มเหลวของนักกีฬา ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามี 4 ทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจภายในและการประเมินความรู้ (Intrinsic Motivation and Cognitive Evaluation Theory)

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่าแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในโดยไม่มีการล่อหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำพฤติกรรมนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพื่อความสนุก และสนุกที่จะได้เล่นโดยไม่มีอิทธิพลภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง แรงจูงใจภายในเกิดขึ้นได้อย่างไร เพิ่มขึ้นได้อย่างไรเป็นสิ่งที่ยากจะอธิบาย เพราะแรงจูงใจภายในเกิดขึ้นจากแรงขับภายในที่ต้องการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานเท่านั้น ดังนั้น เพื่อที่จะหาคำอธิบายในเรื่องนี้จึงเกิดทฤษฎีการประเมินความรู้ (Cognitive Evaluation Theory)

ทฤษฎีการประเมินความรู้ (Cognitive Evaluation Theory) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Perceive Competence) และการตัดสินใจด้วยตัวเอง (Self – determining) องค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎีการประเมินความรู้ คือ

1.1 การรับรู้ในการควบคุม (Perceive Controlling) หมายถึง นักกีฬาต้องรับรู้ว่าจะอะไรเป็นแหล่งของสาเหตุ (Locus of Causality) ในการจูงใจให้นักกีฬามาเล่นกีฬา แหล่งของสาเหตุประกอบด้วย แหล่งแรงจูงใจภายในและแหล่งแรงจูงใจภายนอก ดังนั้นนักกีฬาจำเป็นต้องรับรู้และควบคุมแหล่งของสาเหตุที่เล่นกีฬาให้ได้ในช่วงเวลาแรกของการเล่นกีฬา นักกีฬาหลายคนรับรู้ว่าการเล่นกีฬานั้นด้วยความสนใจอยากเล่นโดยไม่หวังสิ่งล่อใจ คือ เงิน รางวัล หรือสิ่งของ แต่เมื่อเล่นกีฬานาน ๆ อาจมีแรงจูงใจภายนอกเข้ามามีส่วนในการเล่นกีฬานักกีฬาได้ เพราะฉะนั้นนักกีฬาต้องรับรู้ในการควบคุมให้ได้ว่าทำไมจึงเล่นกีฬาและเล่นกีฬาเพราะอะไร จำไว้เสมอว่าถ้าเมื่อใดที่แรงจูงใจภายนอกเข้ามามีอิทธิพลต่อการเล่นกีฬา เมื่อนั้นแรงจูงใจภายในจะลดลงทันที

1.2 กระบวนการประเมินข้อมูล (Information Process) หมายถึง กระบวนการที่รับรู้ ประเมินข้อมูลว่า แรงจูงใจภายใน หรือแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อความสามารถของนักกีฬา กระบวนการประเมินข้อมูลเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรับรู้ถึงความสามารถ และการตัดสินใจด้วยตัวเอง ถ้านักกีฬามีกระบวนการประเมินข้อมูลที่ดีแล้ว จะสามารถประเมินข้อมูลได้เลยว่าแรงจูงใจภายใน หรือแรงจูงใจภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเล่นกีฬา เช่น นักกีฬาเล่นกีฬาเพราะความสนใจที่จะเล่น ไม่ใช่เพราะรางวัล ก็จะทำให้ นักกีฬาเล่นกีฬาเพื่อกีฬา แต่ในทางตรงข้ามถ้านักกีฬาเล่นกีฬาเพราะเงิน รางวัล นักกีฬาก็จะเล่นกีฬาเพื่อรางวัลเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงแรงจูงใจภายในอีกเลย

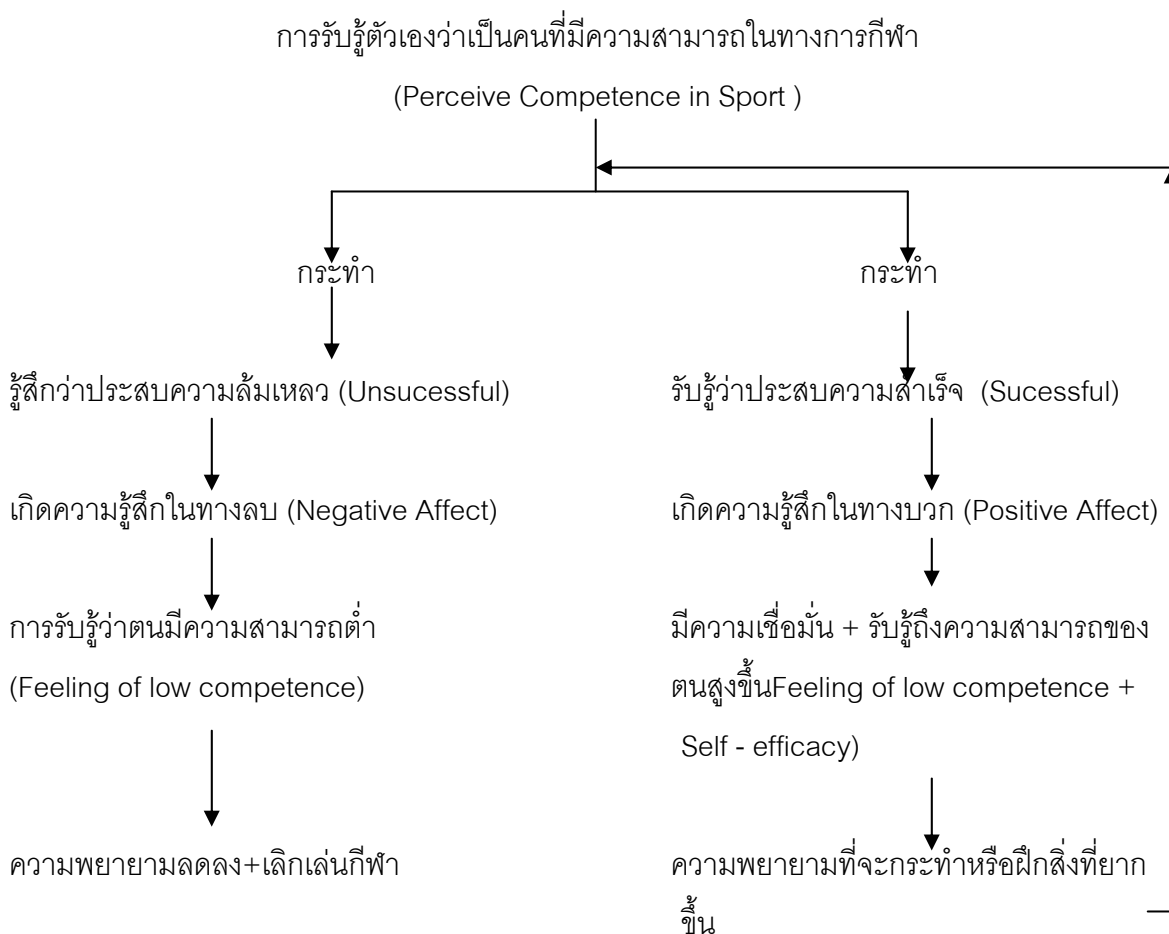
2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นลักษณะนิสัยเผชิญหน้า หรือถอยหนีทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศ ตามทฤษฎีของแมคคลีแลนด์ แอทคินสัน (McClelland – Atkinson Theory) อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงจูงใจที่ต้องการรู้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ หรือถอยหนีความล้มเหลว (Cox. 1994 : 212 – 215)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากความต้องการที่จะประสบความสำเร็จด้วยความต้องการที่จะถอยหนีความล้มเหลว สิ่งที่จะเพิ่มขึ้นจากผลลบ คือแรงจูงใจภายนอกที่เข้ามามีอิทธิพลและความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ ในสถานการณ์การแข่งขันกีฬาจะแสดงความสามารถออกมาต่ำกว่ามาตรฐาน เพราะนักกีฬาประเมินว่ากิจกรรมนั้นไม่ได้ท้าทายความสามารถ แรงจูงใจที่ต้องการแสดงความสามารถเต็มที่จะลดลง ส่วนนักกีฬาที่แสดงความสามารถออกมาได้สูง หรือสูงกว่ามาตรฐานเพราะนักกีฬาประเมินว่ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถ นักกีฬาเกิดความสนุก ต้องการแข่งขันและเล่นเต็มความสามารถสูงสุดจนเกิดพฤติกรรมกล้าเสี่ยง

ต่อมาทฤษฎีนี้ได้พัฒนาเป็นทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาร์เตอร์ (Harter Competence Motivation Theory)(สืบสาย บุญวิรัตน์. 2541 : 60 - 61) โดยอธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่ได้จากจากความรูสึกว่าตนเองมีความสามารถ และทำอะไรที่ยากขึ้นได้ (Mastery ก็ต้องการที่จะทำอะไรที่ยากกว่าเมื่อรับรู้ว่าคุณประสบความสำเร็จ และในทางตรงกันข้ามจะไม่อยากทำเมื่อรับรู้ว่าคุณเป็นคนล้มเหลว เป็นแรงจูงใจเกี่ยวกับการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Perceive Competence Motivation) ในทางกีฬาเชื่อว่าอิทธิพลการประเมินความสามารถนักกีฬาจากบุคคลที่มีความสำคัญต่อนักกีฬามีผลต่อแรงจูงใจที่จะกระทำในสิ่งที่ยากขึ้นหรือเล่นหรือฝึกทักษะที่ยากกว่า ดังนั้นในการประเมินความสามารถของนักกีฬา การประเมิน ของคนรอบข้างมีผลต่อการประเมินตนเองของนักกีฬาและการ

รับรู้ว่าคุณมีความสามารถทางการกีฬา ตลอดจนถึงการรับรู้ถึงการประสบความสำเร็จและล้มเหลวของนักกีฬา

ภาพประกอบ 1 การรับรู้ตัวเองว่าเป็นคนที่มีความสามารถในทางการกีฬา

ดังนั้นในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา นักกีฬาที่มีการรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะฝึกซ้อมสิ่งในที่ยากยิ่งขึ้น และมีแรงจูงใจที่จะกระทำในสิ่งที่ยากมากขึ้น ดังนั้น โค้ช ครู เพื่อนร่วมทีมคนใกล้ชิด มีอิทธิพลในการสร้างเสริมในการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถของนักกีฬา

3.ความเชื่อมั่นเฉพาะอย่าง (Self - efficacy)

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541 : 65 - 66) ได้กล่าวไว้ว่า จากทฤษฎีความมั่นใจเฉพาะอย่างของแบนดูรา (Bandura 's Self – efficacy model, 1977, 1982) ได้พัฒนาทฤษฎีความมั่นใจเฉพาะอย่างซึ่งนับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของแรงจูงใจเชิงปัญญา (Cognitive motivation)

ความมั่นใจเฉพาะอย่าง หมายถึงความเชื่อของบุคคลว่าตนเองมีความสามารถที่จะทำงานบางอย่างได้สำเร็จ หากนักกีฬาที่มีความมั่นใจเฉพาะอย่างทางกีฬาสูงมักจะเข้าร่วมการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาอย่างกระตือรือร้น ด้วยความเชื่อมั่นและคาดหวังผลสำเร็จ

แบนดูรา ได้เสนอการสร้างเสริมการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถไว้ ดังต่อไปนี้

3.1 การรับรู้ถึงความสำเร็จ (Perceive Success) นักกีฬาคควรได้รับการฝึกให้มีการรับรู้ถึงความสำเร็จ ทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ที่สำคัญเน้นถึงความสำเร็จในความพยายามที่จะเล่นกีฬาอย่างเต็มความสามารถมากกว่าที่จะมุ่งผลแพ้ ชนะ ของการแข่งขันกีฬานั้น ๆ เมื่อนักกีฬาได้พยายามที่จะเล่นกีฬาได้สำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ต่อไปควรที่จะกำหนดเป้าหมายให้ยากขึ้น เพื่อนักกีฬาจะได้เพิ่มความพยายามให้มากขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสามารถของนักกีฬาด้วย

3.2 การชักจูงด้วยคำพูด (Verbal Persuasion) เป็นการใช้คำพูดกระตุ้นโดยผู้ฝึกสอน เพื่อนร่วมทีม และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักกีฬา การใช้คำพูดกระตุ้นนั้นเป็นการให้ผลย้อนกลับในทางบวก ซึ่งสามารถทำได้ทั้งขณะฝึกซ้อม ก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน

3.3 การเลียนแบบจากประสบการณ์ (Vicarious Experience) เป็นการเรียนแบบประสบการณ์จากบุคคลที่มี อายุ เพศ และระดับความสามารถใกล้เคียงกับนักกีฬา เพื่อเป็นแม่แบบ และเปรียบเทียบตนเองนอกจากนั้นแล้วอาจนำประสบการณ์การแก้ไขปัญหาของนักกีฬาที่ตนเองเลียนแบบมาใช้กับตนเองเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตนเองในขณะฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬา

3.4 การกระตุ้นทางอารมณ์ (Emotional Arousal) ในการเล่นกีฬาให้ได้ผลสูงสุดนั้นควรมีระดับแรงกระตุ้นที่พอเหมาะ (Optimal Arousal) ไม่ควรให้อยู่ในระดับที่สูงหรือต่ำเกินไป ดังนั้น การจัดปรับแรงกระตุ้นเป็นสิ่งที่ช่วยให้อารมณ์ดีและการแข่งขันได้ผลสูงสุดเต็มความสามารถของนักกีฬา

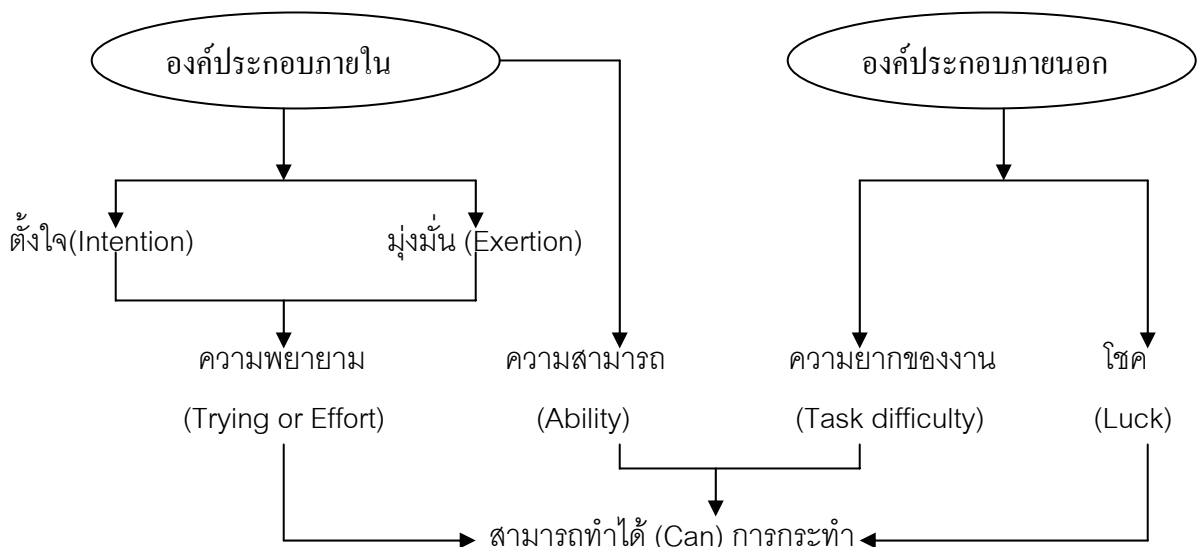
4. ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory)

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541 : 67 - 66) ได้กล่าวไว้ว่า การอ้างสาเหตุเป็นแรงจูงใจเชิงปัญญา (Cognitive approach to motivation) ที่ได้พัฒนามาจากทฤษฎีของ ไฮเดอร์ (Heider, 1944, 1958) ได้อธิบายการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) ไว้ว่าเป็น ความพยายามของมนุษย์ในการที่จะเข้าใจและ

ทำนายพฤติกรรม เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคง และคาดหวังได้ การอ้างสาเหตุต่อการกระทำใดๆมักมีการอ้างสาเหตุถึงบุคคล(ความพยายามที่จะผลักดันของบุคคล) หรือแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อมภายนอกหรือทั้งสองอย่าง

แรงผลักดันส่วนบุคคล มักอ้างสาเหตุถึงความสามารถ (Ability) และความพยายาม (Trying or Effort) ความพยายามเป็นทั้งความตั้งใจที่จะกระทำ (Intention) และความมุ่งมั่น (Exertion) ความตั้งใจถือได้ว่าเป็นคุณภาพของความพยายามและความมุ่งมั่นนับได้ว่าเป็นปริมาณของความพยายาม แรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อมภายนอกมักมีการอ้างสาเหตุว่างานยาก (Task difficulty) หรือโชคดีและแรงผลักดันภายนอก หรือทั้งสองอย่าง ในการที่จะอธิบายความสามารถ (Ability)หรือ/และความพยายาม(Effort) เพื่อที่จะอธิบายถึงความตั้งใจหรือความมุ่งมั่น

องค์ประกอบภายนอก ซึ่งก็คือ ความยากของงาน (Task difficulty) และ โชค (Luck) ซึ่งการอ้างสาเหตุว่าเป็นความยากของงานมีความสำคัญเพื่อที่จะคาดหวังว่าตนเองจะทำได้หรือไม่ได้ หากทำได้แทนที่จะอ้างสาเหตุว่าเป็นเพราะความสามารถ อาจอ้างว่าเพราะโชคดี และถหากทำไม่ได้มักอ้างสาเหตุว่าเพราะงานยากจึงทำไม่ได้

ภาพประกอบ 2 การอ้างสาเหตุตามทฤษฎีของไฮเดอร์ (Heider' model)

ทฤษฎีการอ้างสาเหตุของไฮเดอร์ได้รับการพัฒนาโดยไวเนอร์ โดยแบ่งการอ้างสาเหตุออกเป็น 2 ด้าน คือ ความคงที่ (Stability) ประกอบด้วย ความคงที่ (Stable) ความไม่คงที่ (Unstable) กับ แหล่ง

การควบคุม (Locus of Control) ประกอบด้วย แหล่งภายใน (Internal) และแหล่งภายนอก (External) ไวนอร์สรุปไว้ว่า การอ้างสาเหตุของมนุษย์แบ่งตามมิติและการควบคุม ดังนี้ ความยากของงาน (Task difficulty) ความพยายาม (Effort) ความสามารถ (Ability) และโชค (Luck)

ต่อมาในปี 1979 ไวนอร์ได้พัฒนาทฤษฎีของตนเองโดยกล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการแสดงความสามารถนั้น ไม่ได้มีเพียง แหล่งควบคุม (Locus of Control) และความคงที่ (Stable) เท่านั้น แต่ยังมีอีกปัจจัยหนึ่ง คือ ความสามารถในการควบคุม (Controllability) ซึ่งปัจจัยนี้ประกอบด้วย การควบคุมได้ (Controllable) และการควบคุมไม่ได้ (Uncontrollable) นอกจากนั้นแล้วไวนอร์ยังได้เปลี่ยนคำจากคำว่า แหล่งการควบคุม (Locus of Control) มาเป็นคำว่า แหล่งสาเหตุ (Locus of Causality เพื่อที่จะให้ผู้อ่านไม่มีการสับสนกับคำที่คล้ายคลึงกัน ของคำว่า การควบคุมได้ (Controllable) การควบคุมไม่ได้ (Uncontrollable) และแหล่งการควบคุม (Locus of Control)

5. ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting Theory)

เป้าหมาย (Goal) คือ บางสิ่งบางอย่างที่เราต้องการจะกระทำให้สำเร็จ

ล็อก และแลตแฮม (Locke and Latham. 1985 : 205 – 222) อธิบายถึง หลักการทำงานในทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายว่า เป็นกระบวนการและองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ดังต่อไปนี้

4.1 ผลกระทบของการกำหนดเป้าหมายที่มีต่อทิศทาง ความหนักของงาน ความเพียรพยายาม รวมทั้งการพัฒนากลยุทธ์ในการพัฒนางานให้ดีขึ้น

4.2 องค์ประกอบ 4 ประการที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายและงาน ได้แก่ ความสามารถ ความทุ่มเทต่องาน การให้ข้อมูลย้อนกลับ และความซับซ้อนของงาน

4.3 องค์ประกอบทางสถานการณ์ กลไกของการกำหนดเป้าหมายที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของงานหรือการเล่นกีฬา

การกำหนดเป้าหมายที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน 4 ประการ คือ

1. เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความตั้งใจและการกระทำโดยตรง

ผู้ฝึกสอนกำหนดเป้าหมายในการฝึกซ้อม หรือแข่งขันให้กับนักกีฬา การกำหนดเป้าหมายเป็นการกำหนดพฤติกรรมและความตั้งใจของนักกีฬา ทั้งยังเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาดำเนินการฝึกซ้อม และตั้งใจในการแข่งขัน

2. การใช้พลังงานในการเล่นหรือแข่งขัน

ขณะที่นักกีฬามีความตั้งใจและเตรียมตัวเพื่อกระทำการกิจกรรมที่กำหนดไว้ นักกีฬาก็ควรจะกำหนดพลังที่ตนเองใช้หรือทุ่มเทให้กิจกรรมนั้น ได้อย่างเหมาะสมด้วย เพราะนักกีฬาสามารถใช้พลังงาน

ในแต่ละกิจกรรมแตกต่างกัน รู้จักแบ่งเวลาและจังหวะของการใช้พลังให้พอดีกับกิจกรรมที่ว่าในช่วงต้น ช่วงกลาง และช่วงสุดท้าย ควรเป็นอย่างไร เช่น การแข่งขันวิ่งระยะไกลนักกีฬาควรจะกำหนดแผนการวิ่ง ว่าควรใช้พลังงานอย่างไรจนกว่าจะถึงเส้นชัย เป็นต้น

3. ความพยายามต้องานระยะยาว

การกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมจะส่งผลถึงความอดทน หรือความเพียรพยายามในการ ปฏิบัติกิจกรรมนั้นด้วย นักกีฬาที่กำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าจะมีความอดทนและความพยายามในการ บรรลุเป้าหมายได้ยาวนานกว่านักกีฬาที่ไม่มีการกำหนดเป้าหมาย

4. การพัฒนายุทธวิธีการสร้างแรงจูงใจ

การกระตุ้นให้นักกีฬาพัฒนายุทธวิธีการในการฝึกซ้อม การวางแผนในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น ผู้ฝึกสอนมีวิธีปฏิบัติ คือควรกระตุ้นให้นักกีฬาได้รู้จักการจัดตารางเวลา ของตนเองกับตารางการฝึกซ้อมให้เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักกีฬาได้รู้จักการจัดการกับตนเอง โดยรู้ว่าเวลา ไหนควรฝึกซ้อม หรือทำกิจกรรมอื่นที่เหมาะสม

แรงจูงใจกับการกีฬาและการออกกำลังกาย

อธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดแรงจูงใจดังนี้ (สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541 : 53 – 55)

1. แรงจูงใจที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย (motivation to initiate participating sport or exercise) คือ

1.1 เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม (physical appearance) และสมรรถภาพทางกาย ต้องการมีร่างกายเป็นกล้ามเนื้อ ได้สัดส่วนเป็นที่น่าสนใจของเพศตรงข้าม และต้องการมี สมรรถภาพทางกายดีร่างกายแข็งแรง

1.2 เหตุผลทางการแพทย์ (medical reasons) แพทย์สั่งให้ออกกำลังกายและความเจ็บป่วยเรื้อรัง

1.2.1 เป็นอาการที่นำไปสู่โรคต่าง ๆ เช่น ปริมาณโคเรสเตอรอลสูง ความดัน เลือดสูง เครียด

1.2.2 มีอาการเจ็บเรื้อรัง เช่น เจ็บหลัง ปวดไหล่หัวเรื้อรัง

1.2.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพหลังการบาดเจ็บ หรือเจ็บป่วย หรือหลังจากที่ อวัยวะหยุดการเคลื่อนไหวนาน ๆ

1.2.4 เพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวลจากการทำงานประจำ

1.3 เป็นเหตุผลทางสังคม (affiliation)

- 1.3.1 ต้องการพบเพื่อนใหม่ รู้จักคนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อในการเข้าสังคม
- 1.3.2 ต้องการใช้เวลาร่วมกับเพื่อนและคนใกล้ชิดโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อ
- 1.3.3 ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกีฬาได้ถูกนำมาเป็นการสื่อสารระหว่างกลุ่มสมาชิก เช่น การเล่นเกมลัพท์ระหว่างผู้บริหาร
- 1.3.4 เพื่อยกระดับสถานะทางสังคม เพื่อสร้างชื่อเสียงทางการกีฬา เช่น การเป็นทีมชาติ เพื่อให้ได้เงินและการยอมรับของคนรอบข้าง
- 1.3.5 ได้รับการสนับสนุนจากคนใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ พี่น้อง คู่ครอง
- 1.4 การมีทัศนคติที่ดีต่อการกีฬา (attitude toward sport)
- 1.4.1 การเห็นประโยชน์ ความสำคัญและความจำเป็นของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย
- 1.4.2 มีการศึกษาและประสบการณ์เดิมที่ดีต่อการออกกำลังกาย
- 1.4.3 ชอบและสนุกกับการออกกำลังกาย กิจกรรมนั้นท้าทายความสามารถ
2. แรงจูงใจที่ทำให้คนยังคงเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย (motives to continue participating sport or exercise) คือ
- 2.1 เหตุผลทางจิตวิทยา (psychological reason)
- 2.1.1 มีแรงจูงใจในตนเอง (self – motivation) ลักษณะบุคลิกภาพแบบ A (type A) ที่ชอบสังคมชอบการมีเพื่อน ชอบความท้าทาย การเสี่ยง ชอบการแข่งขัน มักร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย
- 2.1.2 ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี (it feels good) มีความสนุกสนาน ท้าทายความสามารถ คลายเครียด ลดความวิตกกังวล มีการรับรู้ตัวว่าตนมีความสามารถ (self - efficacy) ประสบความสำเร็จ (perceive competence) เป็นที่ยอมรับจากคนทั่วไป ทำให้มีความเชื่อมั่น มีความภาคภูมิใจในตนเอง (self – esteem) จากการเล่นกีฬา
- 2.2 เหตุผลทางสรีระวิทยา (physiological body composition reasons)
- 2.2.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ร่างกายได้สัดส่วน กล้ามเนื้อแข็งแรง ร่างกายกระฉับกระเฉง ทำงานได้นานขึ้นเหนื่อยน้อยลงและหายเหนื่อยเร็วขึ้น อารมณ์แจ่มใส สุขภาพจิตดี

2.2.2 สถานภาพสุขภาพดีขึ้น เช่น มีการเจ็บป่วยน้อยลง ปริมาณไขมันในเส้นเลือดและความดันเลือดลดลง ลดความเครียด

2.2.3 พัฒนาสมรรถภาพแบบแอโรบิก ระบบหายใจและไหลเวียนโลหิตดีขึ้น

2.3 เหตุผลทางสิ่งแวดล้อมและสังคม (situational reasons)

2.3.1 สถานทางสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในสภาวะครอบครัวที่เศรษฐกิจที่ดีพอควรจึงมีโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าคนที่มีฐานะทางการเงินต่ำ

2.3.2 อาชีพและการทำงาน เอื้อให้เล่นกีฬา หรือการออกกำลังกายได้

2.3.3 มีเวลา มีความสะดวกสบายในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

2.3.4 การได้พบเพื่อนใหม่ สังคมใหม่ที่ต่างจากชีวิตประจำวัน

2.3.5 เป็นกิจกรรมใหม่ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต่างไปจากที่เคยจำเจ

2.3.6 อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬาหรือเป็นสังคมที่สนับสนุนให้เล่นกีฬา

3. แรงจูงใจที่ทำให้คนเลิกเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย (motive to discontinue participating sport or exercise)

3.1 มีปัญหาส่วนตัว (personal factors)

3.1.1 พฤติกรรมสุขภาพส่วนตัวไม่เหมาะสมทำให้หยุดหรือเลิกเล่นกีฬา เช่น คนที่เคยสูบบุหรี่ หรืออ้วน หรือมีโรคที่เกิดอันตรายได้ถ้าออกกำลังกาย เช่น โรคไขข้ออักเสบ โรคตับ ทำให้ออกกำลังกายได้อย่างมีข้อจำกัด

3.1.2 ศาสนาและวัฒนธรรม ความเชื่อและวัฒนธรรมบางท้องถิ่นไม่เอื้อให้ออกกำลังกาย รวมทั้ง อายุ เพศ ล้วนมีผลต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา หลายคนมีความเชื่อที่ผิดว่าการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมของหนุ่มสาว หรือของเพศชายเท่านั้น

3.1.3 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการออกกำลังกาย เพราะมีประสบการณ์เดิมที่ไม่ดีไม่ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือได้รับการบาดเจ็บจากการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา

3.2 เหตุผลจากสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม (environmental factors)

3.2.1 เวลาและการจัดการไม่ดี ทำให้ไม่มีเวลาหรือไม่จัดสรรเวลาให้กับการออกกำลังกาย

3.2.2 ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคนใกล้ชิด เช่น โค้ช ครู พ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน

3.2.3 บรรยากาศในชั้นเรียนลักษณะการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ไม่สนุก ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

3.2.4 ราคาค่าบริการในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่มีราคาแพง

3.3 เหตุผลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม (activity variables)

3.3.1 ความเข้มของกิจกรรมหรือความหนักหน่วงของการฝึกซ้อมไม่เป็นที่พอใจ

เช่น เบาเกินไปหรือหนักเกินไป หรือไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือทำให้เสียการเรียนการงาน หรือสังคมส่วนอื่น ๆ

3.3.2 ได้รับบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้น ๆ

3.3.3 กิจกรรมน่าเบื่อไม่หลากหลายไม่มีตัวให้เลือกตามที่ต้องการ

3.3.4 สนใจกิจกรรมอื่น จึงเลิกเล่นกีฬาหรือกิจกรรมนั้น ๆ โดยเฉพาะเด็กหรือเยาวชนที่มักเปลี่ยนความสนใจตลอดเวลา

3.3.5 ไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ในการเข้าร่วมกิจกรรม

สรุปได้ว่าการสร้างแรงจูงใจเป็นการสร้างความพอใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียนหรือนักกีฬาซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนหรือนักกีฬาประสบความสำเร็จ ได้มีทัศนคติแรงจูงใจอยู่หลายทัศนคติที่นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนพลศึกษา และการกีฬา ได้แก่ ทัศนคติแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจแบบประเมิน ทัศนคติความมั่นใจเฉพาะอย่าง ทัศนคติแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งทัศนคติเหล่านี้เกิดจากพื้นฐานการเกิดแรงจูงใจ นอกจากทัศนคติต่าง ๆ แล้ว การเริ่มเล่น คงเล่น และเลิกเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายก็เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อนักพลศึกษา นักจัดการและนักจิตวิทยาการกีฬาที่จะเข้าใจถึงสาเหตุและแรงจูงใจใน 3 สถานการณ์ดังกล่าวทำให้มีความเข้าใจเพื่อเตรียมการและดำเนินการป้องกัน แก้ไข ปรับปรุงที่จะทำให้นักเรียนหรือบุคคลทั่วไปสนใจที่จะเล่นกีฬาเพิ่มจำนวนมากขึ้น และเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยในต่างประเทศ

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในและสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียนการศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายในนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ความสามารถในการรับรู้ของตนเองแรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลางโดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการ

วิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้พัฒนาขึ้นและ การศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น

ผลการศึกษาพบว่าระดับแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่าง นัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตความเกี่ยวข้องสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจิร์ดส์มา (Tjeerdsma. 1994 : 2949) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออธิบาย ถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม ที่ประเมินจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทาง กลไกของเขาและความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนด รหัสเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่ และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย

ผลการศึกษาพบว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจกระบวนการ กระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในแบบถูกทำให้เหมือนกันการกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การรับรู้ความสามารถ ทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกและความสามารถทาง กีฬาวอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะแนวทางและตัวแปรคงที่เป็นตัว สมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะ ของการจัดสภาพทั่ว ๆ ไปของวิชาพลศึกษาการจัดบรรยายโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผล สะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

อมอเรสและฮอร์น (Amorase and Horn. 1995 : 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะ ยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และ สถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพการศึกษา สามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะการโค้ช แบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลลบสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายใน ลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

คารูสซานุ และโรเบิร์ตส (Karussanu and Roberts. 1995 : 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรม พลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยายภาคเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของ

ตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจิตใจแรงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจนและบรรยากาศเสริมแรงจิตใจที่มีต่อระดับแรงใจภายใน และประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 247 คนที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐานแบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับการเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายาม พัฒนาความสามารถเมื่อมีการสอยไฟร์แฮนด์ แบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ แต่ในทางชี้แนะและสถิติการตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจิตใจที่รับรู้โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

งานวิจัยในประเทศไทย

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ได้ศึกษาแรงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน นักกีฬาหญิง 148 คน และเป็นนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงใจ

ผลการศึกษาพบว่าแรงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติชุดซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ สุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ มีแรงใจอยู่ในระดับน้อยคือ รายได้และประโยชน์เกื้อกูลและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน

दनัย ยานอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิงพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาภยน้ำนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง
2. นักกีฬาภยน้ำนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
3. นักกีฬาภยน้ำนักหญิงระดับทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 1 ด้านคือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

สุริย์ พันธรัักษ์ (2541. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง
2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง
3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไป มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตาม

ลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพ อนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง

เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2547. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบ และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง ของโรงเรียนกีฬาที่เปิดสอนกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 200 คน เป็นชาย 95 คน และหญิง 105 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .92 ประกอบด้วยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก 7 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านความรัก ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นอกจากนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านความรัก ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 7 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรัก ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเอง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเทญ รอดบ้านเกาะ (2543. บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจของการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบอย่างง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัด ความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม
นครจำนวนทั้งสิ้น 84,272 คน แบ่งเป็นพนักงานชายจำนวน 51,584 คน และพนักงานหญิงจำนวน
32,688 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม
นครจำนวนทั้งสิ้น 383 คน แบ่งเป็นพนักงานชายจำนวน 183 คน และพนักงานหญิงจำนวน 200 คน
โดยเทียบจากตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ R.V.Krejcie และ D.W. Morgan

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามแรงงูใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย (PMQ) แปลโดย อาจารย์คุณต๋ว พิธพรชัยกุล ภาควิชา
วิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามที่ศึกษาแรงงูใจของบุคคลใน
การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

แบบสอบถาม PMQ จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งเป็น

- ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement / Recognition) จำนวน 6 ข้อ
- ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) จำนวน 3 ข้อ
- ด้านสมรรถภาพ (Fitness) จำนวน 3 ข้อ
- ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) จำนวน 3 ข้อ
- ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) จำนวน 3 ข้อ
- ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) จำนวน 5 ข้อ
- ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) จำนวน 4 ข้อ
- ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) จำนวน 3 ข้อ

แบบสอบถามแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย (PMQ) ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

การคิดคะแนนให้เอาคะแนนของแต่ละข้อในแต่ละด้านบวกกัน แล้วนำผลที่ได้มาหารด้วยจำนวนข้อทั้งหมดในแต่ละด้าน จะได้ผลออกมาเป็นคะแนนของแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ในแต่ละด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถาม
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. จัดเตรียมแบบสอบถาม และตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้งหนึ่ง
4. นำแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามกลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ที่กำหนด
5. นำข้อมูลและผลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

วิธีจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาหาค่าความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ของพนักงานชายกับพนักงานหญิงของโรงงานในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร โดยใช้สถิติแบบ ที (t – test)

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านกิจกรรมทางสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมแสดงออกด้านสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้แข่งขัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA)

4. ถ้าพบว่ามีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน ให้ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe และวิธีของ Least Significant Difference (LSD)

5. หากไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวให้ใช้สถิติ กลุ่ม Nonparametric ด้วยวิธี Kruskal - Wallis Test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามเพศ

ตอนที่ 4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อหาค่าความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีของ Scheffe และวิธีของ Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ได้ผลการวิเคราะห์แสดงตาม ตารางต่อไป

ตาราง 1 จำนวนร้อยละของ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของพนักงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	183	47.8
1.2 หญิง	200	52.2
รวม	383	100
2.อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	38	9.9
2.2 21 - 30 ปี	291	76.0
2.3 31 - 40 ปี	54	14.1
2.4 41 - 50 ปี	0	0
2.5 51 - 60 ปี	0	0
2.6 60 ปี ขึ้นไป	0	0
รวม	383	100
3.ระดับการศึกษา		
3.1 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	194	50.7
3.2 ปวส. หรือ อนุปริญญา	141	36.8
3.3ปริญญาตรี	48	12.5
3.4 สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวม	383	100

ตาราง1(ต่อ)

ข้อมูลตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของพนักงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
4.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท	29	9.9
4.2 5,000 – 10,000 บาท	249	65.0
4.3 10,001 – 15,000 บาท	83	21.7
4.4 15,001 – 20,000 บาท	14	3.7
4.5 20,000 บาท ขึ้นไป	8	2.1
รวม	383	100

จากตาราง 1 สามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม นวนคร ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

1.เพศ พบว่าพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 283 คน เป็นพนักงานชาย 183 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 ส่วนพนักงานที่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2

2.อายุ พบว่าพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งตอบแบบสอบถาม อยู่ในช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 พนักงานที่อยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี มีจำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 พนักงานที่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ส่วนพนักงานในช่วงอายุ 41 - 50 ปี ,51 - 60 ปี และ 60 ปี ขึ้นไป ไม่พบว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ซึ่งตอบแบบสอบถาม

3. ระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่าพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 พนักงานที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส. หรือ อนุปริญญา มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 พนักงานที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ไม่พบว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ซึ่งตอบแบบสอบถาม

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อพิจารณาจากรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงานโรงพยาบาลในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งตอบแบบสอบถาม พบว่าพนักงานมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 และพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.4	.77	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.8	.60	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.2	.63	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.6	.75	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.68	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.6	.62	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.7	.64	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.1	.65	สำคัญมาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .77 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .63 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.8 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ เพศชาย

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.3	.77	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.8	.61	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.1	.65	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.6	.81	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.66	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.6	.62	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.7	.65	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.1	.67	สำคัญมาก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร เพศชาย ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .77 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .81 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .66 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .67 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ เพศหญิง

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.5	.76	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.8	.60	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.2	.61	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.6	.68	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.69	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.6	.61	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.7	.63	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.1	.63	สำคัญมาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร เพศหญิง ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .77 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .68 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .69 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .63 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .63 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.4	.76	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.7	.65	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.1	.73	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.7	.78	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.65	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.6	.63	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.8	.68	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.1	.73	สำคัญมาก

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .78 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .63 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .68 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ช่วงอายุ 21 – 30 ปี

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.4	.74	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.8	.62	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.2	.62	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.6	.76	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.68	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.7	.61	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.7	.63	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.1	.64	สำคัญมาก

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ช่วงอายุ 21 – 30 ปี ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .74 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .68 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .63 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.1	.86	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.7	.48	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.2	.65	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.6	.64	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.5	.67	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.6	.65	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.6	.66	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	3.9	.61	ค่อนข้างสำคัญ

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ช่วงอายุ 31 – 40 ปี ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .86 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .48 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .67 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .66 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.3	.75	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.7	.62	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.2	.65	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.6	.77	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.5	.71	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.6	.62	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.6	.66	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.0	.66	สำคัญมาก

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .77 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .66 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .66 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ระดับการศึกษาระดับปวส. หรือ อนุปริญญา

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.5	.75	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.8	.58	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.2	.60	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.7	.67	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.64	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.7	.58	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.7	.57	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.1	.62	สำคัญมาก

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ระดับการศึกษาระดับการศึกษาระดับปวส. หรือ อนุปริญญา ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .58 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .67 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .58 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .57 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.4	.87	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.9	.57	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.3	.63	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.5	.84	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.8	.68	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.7	.66	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.7	.70	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.2	.68	สำคัญมาก

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .58 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .84 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .67 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .66 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .70 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .68 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.0	.89	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.6	.77	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.1	.61	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.5	.74	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.4	.76	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.4	.53	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.5	.66	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.0	.74	สำคัญมาก

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .89 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .77 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .74 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .66 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .74 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.4	.75	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.8	.61	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.2	.64	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.6	.75	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.68	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.6	.61	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.6	.65	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.1	.64	สำคัญมาก

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .68 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.5	.75	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.9	.54	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.3	.56	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.8	.73	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.64	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.7	.62	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.8	.58	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.2	.67	สำคัญมาก

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .58 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .67 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.6	.81	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.7	.42	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	3.9	.64	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.4	.78	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.7	.56	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.7	.73	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.7	.71	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.0	.49	สำคัญมาก

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .81 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .42 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .78 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .49 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 บาท ขึ้นไป

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement)	3.4	.75	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation)	3.8	.67	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านสมรรถภาพ (Fitness)	4.1	.79	สำคัญมาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors)	3.5	.76	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun)	3.6	.81	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action)	3.5	.59	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)	3.5	.46	ค่อนข้างสำคัญ
ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development)	4.1	.84	สำคัญมาก

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 บาท ขึ้นไป ดังนี้

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .81 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .42 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านสมรรถภาพ (Fitness) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ((Situational factors) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .78 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 และมีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ

ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .49 และมีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามเพศ

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย	เพศ				t	P
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ	3.3	.77	3.5	.76	-2.498	.740
ด้านความสำคัญของทีม	3.8	.61	3.8	.60	.789	.895
ด้านสมรรถภาพ	4.1	.65	4.2	.61	-1.628	.500
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม	3.6	.81	3.7	.61	-1.424	.100
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น	3.7	.66	3.6	.69	.562	.561
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก	3.6	.62	3.7	.68	-1.215	.670
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม	3.7	.65	3.6	.63	.496	.561
ด้านการพัฒนาทักษะ	4.1	.67	4.1	.63	.425	.327

* $P < .05$

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามเพศ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อหาค่าความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธีของ Scheffe และวิธีของ Least Significant Difference (LSD)

ตาราง 18 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามอายุ

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการ ยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	5.941	2	2.971	5.051	.007**
	ภายในกลุ่ม	223.495	380	.588		
	รวม	229.437	382			
ด้านความสำคัญของทีม	ระหว่างกลุ่ม	1.451	2	.726	1.967	.141
	ภายในกลุ่ม	140.217	380	.369		
	รวม	141.669	382			
ด้านสมรรถภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.067	2	.033	.082	.921
	ภายในกลุ่ม	154.163	380	.406		
	รวม	154.229	382			
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	.171	2	.085	.151	.860
	ภายในกลุ่ม	214.920	380	.566		
	รวม	215.090	382			

ตาราง 18 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น	ระหว่างกลุ่ม	.979	2	.489	1.048	.352
	ภายในกลุ่ม	177.404	380	.467		
	รวม	178.382	382			
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก	ระหว่างกลุ่ม	.444	2	.222	.575	.563
	ภายในกลุ่ม	146.665	380	.368		
	รวม	147.109	382			
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	.646	2	.323	.782	.458
	ภายในกลุ่ม	156.879	380	.413		
	รวม	157.525	382			
ด้านการพัฒนาทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	2.532	2	1.266	2.969	.053
	ภายในกลุ่ม	162.030	380	.426		
	รวม	164.562	382			

** P < .05

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ จำแนกตามอายุ ได้แก่ น้อยกว่า 20 ปี , ระหว่าง 21 – 30 ปี และ ระหว่าง 31 – 40 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ มีอย่างน้อย 1 คู่ที่มีความแตกต่างกัน จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ตามวิธีของ เซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 19

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร คือ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและ

สังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม
ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามอายุ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	น้อยกว่า 20 ปี	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี
น้อยกว่า 20 ปี	-	.995	.104
21 – 30 ปี	-	-	.007 *
31 – 40 ปี	-	-	-

* $P < .05$

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ในช่วงอายุ ระหว่าง 21 – 30 ปี กับช่วงอายุ ระหว่าง 31 – 40 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .007$) ส่วนช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี กับในช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี กับในช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปีพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามระดับการศึกษา

แรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการ ยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	2.606	2	1.303	2.183	.114
	ภายในกลุ่ม	226.831	380	.597		
	รวม	229.437	382			
ด้านความสำคัญของทีม	ระหว่างกลุ่ม	1.533	2	.766	2.078	.127
	ภายในกลุ่ม	140.136	380	.369		
	รวม	141.669	382			
ด้านสมรรถภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.675	2	.337	.835	.435
	ภายในกลุ่ม	153.555	380	.404		
	รวม	154.229	382			
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	1.253	2	.627	1.114	.329
	ภายในกลุ่ม	213.837	380	.563		
	รวม	215.090	382			
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น	ระหว่างกลุ่ม	1.169	2	.585	1.254	.287
	ภายในกลุ่ม	177.213	380	.466		
	รวม	178.382	382			
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก	ระหว่างกลุ่ม	1.871	2	.935	2.447	.088
	ภายในกลุ่ม	145.238	380	.382		
	รวม	147.109	382			

ตาราง 20 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านการพัฒนาทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	1.726	2	.863	2.014	.135
	ภายในกลุ่ม	162.836	380	.429		
	รวม	164.562	382			

** P < .05

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนาน ความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามระดับการศึกษา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. , ระดับปวส.หรือ อนุปริญญา และ ระดับปริญญาตรี ไม่มีความแตกต่างกัน

ส่วนแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวจึงต้องใช้สถิติ กลุ่ม Nonparametric ด้วยวิธี Kruskal - Wallis Test

ตาราง 21 แสดงการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของ
แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขต
ส่งเสริมอุตสาหกรรมนคร ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม

Test of Homogeneity of Variances

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย	N	Levene Statistic	df1	df2	P
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม	383	4.951	2	380	.008*

*P < .05

จากตาราง 21 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวน โดยวิธีของ Levene Statistic จากผลการ
ทดสอบมีค่า P = .008 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าในกลุ่มมีความแปรปรวนไม่
เท่ากัน ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวจึงต้องใช้สถิติ
กลุ่ม Nonparametric ด้วยวิธี Kruskal - Wallis Test

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิธีของ Kruskal - Wallis Test ของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา

Kruskal - Wallis Test

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายด้านเป็นเหตุผลทางสังคม	N	Mean Rank	P
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	194	178.85	.089
ปวส.หรือ อนุปริญญา	141	203.63	
ปริญญาตรี	48	206.93	

* $P < .05$

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 23 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนครทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรม การแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการ ยอมรับ	ระหว่างกลุ่ม	6.211	4	1.553	2.629	.034*
	ภายในกลุ่ม	226.226	378	.591		
	รวม	229.437	382			
ด้านความสำคัญของทีม	ระหว่างกลุ่ม	2.147	4	.537	1.454	.216
	ภายในกลุ่ม	139.522	378	.369		
	รวม	141.669	382			
ด้านสมรรถภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2.820	4	.705	1.760	.136
	ภายในกลุ่ม	151.410	378	.401		
	รวม	154.229	382			
ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2.589	4	.649	1.155	.330
	ภายในกลุ่ม	212.492	378	.562		
	รวม	215.090	382			
ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น	ระหว่างกลุ่ม	2.692	4	.673	1.448	.218
	ภายในกลุ่ม	175.690	378	.465		
	รวม	178.382	382			
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก	ระหว่างกลุ่ม	2.666	4	.667	1.744	.139
	ภายในกลุ่ม	144.442	378	.382		
	รวม	147.109	382			

ตาราง 23 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3.578	4	.894	2.196	.069
	ภายในกลุ่ม	153.947	378	.407		
	รวม	157.525	382			
ด้านการพัฒนาทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	1.187	4	.297	.686	.602
	ภายในกลุ่ม	163.375	378	.432		
	รวม	164.562	382			

** P < .05

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้แก่ ต่ำกว่า 5,000 บาท ,ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ,ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ,ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท และ 20,000 บาท ขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับมีอย่างน้อย 1 คู่ที่มีความแตกต่างกัน จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีของ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง 24

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร คือ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของ Least Significant Difference (LSD) ของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	<5,000	5,000 – 10,000	10,001 - 15,000	15,001 – 20,000	>20,000
<5,000	-	.007*	.003*	.010*	.206
5,000 – 10,000	-	-	.408	.263	.935
10,001 -15,000	-	-	-	.483	.717
15,001 – 20,000	-	-	-	-	.448
>20,000	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท , น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท และ น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน คู่อื่นๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานชายกับพนักงานหญิงของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครจำนวนทั้งสิ้น 84,272 คน แบ่งเป็นพนักงานชายจำนวน 51,584 คน และพนักงานหญิงจำนวน 32,688 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนครจำนวนทั้งสิ้น 383 คน แบ่งเป็นพนักงานชายจำนวน 183 คน และพนักงานหญิงจำนวน 200 คน โดยเทียบจากตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ R.V.Krejcie และ D.W. Morgan

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย (PMQ) แปลโดย อาจารย์คุณัตว์ พิธพรชัยกุล ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามที่ศึกษาแรงจูงใจของบุคคลในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

แบบสอบถาม PMQ จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งเป็น

- ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ (Achievement / Recognition) จำนวน 6 ข้อ
- ด้านความสำคัญของทีม (Team orientation) จำนวน 3 ข้อ
- ด้านสมรรถภาพ (Fitness) จำนวน 3 ข้อ
- ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม (Situational factors) จำนวน 3 ข้อ
- ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น (Excitement / Fun) จำนวน 3 ข้อ
- ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Action) จำนวน 5 ข้อ
- ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) จำนวน 4 ข้อ
- ด้านการพัฒนาทักษะ (Skill development) จำนวน 3 ข้อ

แบบสอบถามแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย (PMQ) ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

การคิดคะแนนให้อาคะแนของแต่ละข้อในแต่ละด้านบวกกัน แล้วนำผลที่ได้มาหารด้วยจำนวนข้อทั้งหมดในแต่ละด้าน จะได้ผลออกมาเป็นคะแนนของแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ในแต่ละด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถาม
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. จัดเตรียมแบบสอบถาม และตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้งหนึ่ง
4. นำแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามกลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ที่กำหนด
5. นำข้อมูลและผลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

วิธีจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาหาค่าความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ของพนักงานชายกับพนักงานหญิงของโรงงานในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร โดยใช้สถิติแบบ ที (t – test)

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านกิจกรรมทางสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมแสดงออกด้านสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้แข่งขัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA)

4. ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกัน ให้ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe

5. หากไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวให้ใช้สถิติ กลุ่ม Nonparametric ด้วยวิธี Kruskal - Wallis Test

สรุปผลการวิจัย

1. พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 283 คน เป็นพนักงานชาย 183 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 ส่วนพนักงานที่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2

อยู่ในช่วงอายุ พบว่า

ต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

อยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี มีจำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0

อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1

ในช่วงอายุ 41 - 50 ปี , 51 - 60 ปี และ 60 ปี ขึ้นไป ไม่พบว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ซึ่งตอบแบบสอบถาม

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7

ระดับ ปวส. หรือ อนุปริญญา มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8

ระดับปริญญาตรี มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ไม่พบว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ซึ่งตอบ

แบบสอบถาม

เมื่อพิจารณาจากรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า

ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6

ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0

ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7

ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

20,000 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0

2.แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงาน

อุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร พบว่า

ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านสมรรถภาพ ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายและหญิง มีระดับแรงจูงใจ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านสมรรถภาพ ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

จำแนกตามอายุ พบว่า ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี และช่วงอายุ 21 – 30 ปี มีระดับแรงจูงใจ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านสมรรถภาพ ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

ช่วงอายุ 31 – 40 ปี มีระดับแรงจูงใจ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรม

แสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านสมรรถภาพ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. ,ระดับปวส. หรือ อนุปริญญา และระดับปริญญาตรี มีระดับแรงจูงใจ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านสมรรถภาพ ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท , 5,000 – 10,000 บาท , 10,001 – 15,000 บาท และ 20,000 บาท ขึ้นไป มีระดับแรงจูงใจ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านสมรรถภาพ ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีระดับแรงจูงใจ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

4.การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อหาค่าความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามอายุ พบว่าด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ในช่วงอายุ ระหว่าง 21 – 30 ปี กับช่วงอายุ ระหว่าง 31 – 40 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี กับในช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี กับในช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปีพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ในด้านความสำคัญ

ของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ไม่มีความแตกต่างกัน

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ไม่มีความแตกต่างกัน

จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท , น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท และ น้อยกว่า 5,000 บาท กับ ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความสำคัญของทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม ด้านการพัฒนาทักษะ ไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญ ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ามีระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ในด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ด้านความสำคัญของทีม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น ด้านพฤติกรรมการแสดงออก ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม มีระดับความสำคัญที่ระดับค่อนข้างสำคัญ ด้านสมรรถภาพ ด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก โดยที่ การจำแนกตามอายุ ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายด้านสมรรถภาพ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก เพียงอย่างเดียว และการจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายด้านการพัฒนาทักษะ มีระดับความสำคัญที่ระดับสำคัญมาก เพียงอย่างเดียว จากการพิจารณาระดับความสำคัญในด้านต่างๆจะเห็นได้ว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนวนคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายในแต่ละด้าน ที่ระดับความสำคัญที่ค่อนข้างสำคัญ และสำคัญมาก ดังที่ สืบสาย บุญวิรูปบุตร (2541 : 54) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬาและ/หรือการออกกำลังกาย (Motivation to initiate participating sport and/or exercise) คือ เหตุผลเกี่ยวข้องกับความสวยงาม (Physical appearance) และสมรรถภาพทางกายต้องการมีร่างกายเป็นกล้ามเนื้อ ได้สัดส่วนเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ซึ่งสอดคล้องกับ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 21) ที่กล่าวว่า สาเหตุทางความงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายที่ดี เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม และสอดคล้องกับ คริกบี้ และคณะ (Kirkby et.al. 1999 : online) ซึ่งทำการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬายิมนาสติก ในนักกีฬาวัยรุ่นชาวจีนและออสเตรเลีย พบว่าแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้เข้าร่วมกีฬายิมนาสติกคือ ต้องการมีร่างกายที่ดี และต้องการเป็นที่นิยมชมชอบของผู้อื่น เมื่อมองถึงด้านผลทางสังคม (Affiliation) มีการต้องการพบเพื่อนใหม่ รู้จักคนใหม่ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อในการเข้าสังคม ต้องการใช้เวลาร่วมกับเพื่อนและคนใกล้ชิดโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อ ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกีฬาได้ถูกนำมาประสานระหว่างสมาชิกกลุ่ม และการได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากคนใกล้ชิด พ่อแม่ พี่น้อง คู่ครอง (สืบสาย บุญวิรูปบุตร. 2541 : 53 - 54) สอดคล้องกับ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 21) ที่กล่าวว่า สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้อง

การให้คนในกลุ่มยอมรับเพราะทุกคนในกลุ่มเล่นกีฬาต้องการยกระดับสภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียง และการยอมรับของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่าพนักงานให้ความสำคัญในด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับ ในระดับที่ค่อนข้างสำคัญ และในด้านความสนุกสนานความตื่นเต้น สืบสาย บุญวีรบุตร (2541 : 54) ได้กล่าวไว้ว่าการมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬา ชอบสนุกกับการออกกำลังกายกิจกรรมนั้นทำหายความสามารถ สอดคล้องกับผลการศึกษา ระดับของแรงจูงใจด้านความสนุกสนานความตื่นเต้นอยู่ในระดับค่อนข้างสำคัญ ซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวเป็นแรงจูงใจที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬาและ/หรือการออกกำลังกาย (Motivation to initiate participating sport and/or exercise) และเมื่อพิจารณา ถึงแรงจูงใจที่ทำให้คนยังเล่นกีฬาและ/หรือการออกกำลังกาย (Motivation to continue participating sport and/or exercise) จะเห็นได้ว่า ในด้านการรับรู้ความสำเร็จและการยอมรับซึ่งมีระดับความสำคัญในระดับที่ค่อนข้างสำคัญ ดังที่ สืบสาย บุญวีรบุตร (2541 : 54) ได้กล่าวไว้ว่า การเล่นกีฬาทำให้มีการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ ประสบผลสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ทำให้มีความเชื่อมั่น มีความภาคภูมิใจในตัวเอง สอดคล้องกับ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 22) ที่กล่าวว่า การเห็นว่าตัวเองเป็นที่ยอมรับของสังคมและมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา จากการศึกษาระดับของแรงจูงใจด้านพฤติกรรมการแสดงออกของพนักงานพบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างสำคัญ ดังที่สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 22) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตัวเอง เป็นคนที่ชอบสนุกสนานจริงจัง กล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ ซึ่งเป็นแรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬาอยู่ ในด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม (Situational factors) พนักงานมีแรงจูงใจที่ระดับความสำคัญที่ค่อนข้างสำคัญ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 22) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา และสังคมสนับสนุนให้เล่นกีฬา สอดคล้องกันกับสืบสาย บุญวีรบุตร (2541 : 54) ที่กล่าวว่า การอยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬาหรือสังคมที่สนับสนุนให้เล่นกีฬา มีเวลาความสะดวกสบายในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย เป็นแรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา เมื่อวิเคราะห์ในด้านสมรรถภาพ (Fitness) พนักงานมีแรงจูงใจที่ระดับความสำคัญที่สำคัญมาก สืบสาย บุญวีรบุตร(2541 : 54) กล่าวว่า เหตุผลทางด้านเหตุผลทางสรีรวิทยา (Physiological Body Composition Reasons) เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ร่างกายได้สัดส่วน กล้ามเนื้อแข็งแรง ร่างกายกระฉับกระเฉง ทำงานได้นานขึ้นเหนื่อยน้อยลงและหายเหนื่อยเร็วขึ้น อารมณ์แจ่มใส สุขภาพจิตดี จึงทำให้บุคคลยังคงเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอยู่ สอดคล้องกับ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 21) ที่กล่าวว่า สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดย ทั่วไปดีขึ้น ทำให้ยังคงเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอยู่ ซึ่ง

สอดคล้องกับ คอร์ทซี. (Coetzee.2002 : online) ที่ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมกีฬาสอดคล้องกับพบว่าแรงจูงใจที่สำคัญในการเข้าร่วมกีฬาสอดคล้องคือ ความตื่นเต้นสนุกสนาน(Excitement)ด้านเป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation) และด้านสมรรถภาพ(Fitness) และสอดคล้องกับ โคลท์ และคณะ (Kolt et.al. 2004 : online) ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของผู้สูงอายุในประเทศออสเตรเลีย พบว่า การพัฒนาสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้ผู้สูงอายุในประเทศออสเตรเลียเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

จากผลการศึกษา พนักงานมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายด้านสมรรถภาพที่ระดับสำคัญมาก และแรงจูงใจในด้านอื่นๆในระดับที่ค่อนข้างสำคัญ สถานประกอบการที่เล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงาน หากมีการสร้างแรงจูงใจในด้านสมรรถภาพ เพื่อให้พนักงานได้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายก็จะทำให้พนักงานมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายมากขึ้นดังที่ สืบสาย บุญวิรัตน์ (2541 : 52) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อทราบว่าจะอะไรคือแรงจูงใจเหล่านั้น ช่วยให้เราเตรียมเนื้อให้คนเข้าร่วมและคงเล่นกีฬาให้นานที่สุดและหาทางป้องกันหรือลดอัตราการเลิกเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้น เพื่อให้ปริมาณผู้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาสูงสุดและได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬาหรือออกกำลังกาย และเมื่อสถานประกอบการได้ส่งเสริมให้พนักงานเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายแล้วก็จะส่งผลดีต่อสถานประกอบการ ดังที่ นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร (2546 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า การสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ให้ผลทั้งในแง่ของร่างกาย จิตใจ สังคมและอารมณ์ของพนักงาน และในที่สุดผลดีจะกลับมาที่สถานประกอบการเองโดยรวม ทั้งในทางเศรษฐกิจและความภาคภูมิใจในธุรกิจตัวเอง สอดคล้องกับ เว็บไซต์ วอเตอร์ฟอร์ดสปอร์ตพาสเนอริช (Waterford sportpartnership.ie.2006 : online) ได้กล่าวไว้ว่าสถานประกอบการมีหน้าที่ในการให้การศึกษาและโอกาสสำหรับพนักงาน ในการเลือกกิจกรรมที่มากพอ อย่างต่อเนื่อง เข้ามาดำเนินการที่จะช่วยให้พนักงานมีการทำกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย โดย มีข่าวสารที่เป็นการสร้างแรงจูงใจ มีกิจกรรมที่หลากหลาย ให้การสนับสนุนต่อพนักงาน และมีนโยบายที่ส่งเสริมให้พนักงานมีการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่ทำให้พนักงานมีแรงจูงใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเช่นเดิม แต่ควรศึกษาเฉพาะเจาะจงให้มากขึ้นโดยศึกษาเป็นรายสถานประกอบการหรือศึกษาในแต่ละโรงงาน ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนของแต่ละสถานประกอบการ และมีความน่าสนใจมากขึ้นกว่าการศึกษาทั้งเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- दनัย ยากอม . (2538) . แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง . ปรินญานินพนธ์ .
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. (ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่าย
เทคโนโลยีมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2537). การกำหนดเป้าหมาย. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการการ
จิตวิทยาการกีฬาสำหรับผู้สอนพลศึกษา.
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2546). แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการออกกำลังกายในสถานประกอบการ.
นนทบุรี : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- พิชัย ผิวคราม . (2533) . แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ . ปรินญานินพนธ์ (ศศ.ม
เอกพลศึกษา) . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .
- เพ็ญพรรณ มุลมมงคล . (2547) . แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปี
การศึกษา 2547 . ปรินญานินพนธ์ . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ประเทียร รอดบ้านเกาะ. (2543) . แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ปรินญาน
นินพนธ์ . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.อัดสำเนา.
- แสงเดือน ทวีสิน.(2539). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : หจก. เอ็กซ์เพรสมีเดีย.
- Amorase,Tony and Horn, Thelma S.(1995). *A Season – Long Examination of Intrinsic
Motivation In Fist Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior Journal
of Sport and Exercise Psychology.* 1995 NASPAPA Abstracts. 17 :20 ; Human Kinetics
Publishers.Inc.
- Coetzee, M. (2002). (Online). Available :[Http://www.ajo.info/viewarticle.php?id=5370](http://www.ajo.info/viewarticle.php?id=5370).
Retrieved April 2, 2006
- Cox, R. H. (1994). *Sport Psychology Concepts and Applicationa*. Dobuque, Iowa : Wm. C.
Briwn Communicationa, Inc.

Karussanu, Maria and Roberts, Glyn C. (1995) *Motivation in Physical Activity* : The Role of Motivation Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy . Journal of Sport and Exercise Psychology. 1995 NASPAPA Abstracts. 17 :57 ; Human Kinetics Publishers.Inc.

Kirkby, R.J.; et al. (1999, April).(Online). Available :[Http://www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez). Retrieved April 2, 2006

Kolt, G.S.; et al. (2004, April).(Online). Available :[Http://www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez). Retrieved April 2, 2006

Locke, E. D. and Latham, G. P. (1985). The Application of goal setting to sport. *Journal of Sport Psychology*. (1985). 205 – 222.

Michell, Stephen Andrew. Perception of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Educational : Predictive Relationships With Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation), *Dissertation Abstracts International*. Ph.D. Syracuse University. 1992.

Tjeedsma, Bonnie L. Exploration of the Causal Relationships Among Achievement Motivation, Variable in Physical Education, *Dissertation Abstracts International*. Ph.D. Syracuse University. 1994.

Waterford Sports Partnership. (2006, April). A guide to promoting physical activity In the workplace.(Online). Available:www.waterfordsportspartnership.ie/workplacebooklet.pdf Retrieved April 2, 2006

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

**แบบสอบถามแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬา
และการออกกำลังกาย**

แบบสอบถามแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ สถานที่ประกอบการ.....

1.เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2.อายุ

☐ ต่ำกว่า 20 ปี

☐ 21-30 ปี

☐ 31-40 ปี

☐ 41-50 ปี

☐ 51-60 ปี

☐ 61 ปีขึ้นไป

3.ระดับการศึกษา

☐ มัธยม / ปวช.

☐ อนุปริญญา/ปวส

☐ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

☐ อื่นๆ ระบุ.....

4.รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
(บาท)

☐ ต่ำกว่า 5,000

☐ 5,000 - 10,000

☐ 10,001 - 1,5000

☐ 1,5001 - 20,000

☐ 20,000 ขึ้นไป

แรงจูงใจของการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

คำชี้แจง ขอให้ท่านโปรดอ่านข้อความข้างล่างนี้และทำเครื่องหมายกากบาท(x) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาเหตุผลในการมีส่วนร่วมกิจกรรมกีฬา

ข้อความ	สำคัญมากที่สุด	สำคัญมาก	ค่อนข้างสำคัญ	สำคัญน้อย	ไม่สำคัญเลย
1. ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาทักษะของข้าพเจ้า					
2. ข้าพเจ้าต้องการร่วมกิจกรรมกับเพื่อนของข้าพเจ้า					
3. ข้าพเจ้าอยากมีชัยชนะ					
4. ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงาน					
5. ข้าพเจ้าต้องการท่องเที่ยว					
6. ข้าพเจ้าต้องการรักษารูปร่างให้คงเดิม					
7. ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้น					
8. ข้าพเจ้าชอบการทำงานเป็นทีม					
9. ครอบครัวของข้าพเจ้าหรือเพื่อนสนิทต้องการให้ข้าพเจ้าเล่นด้วย					
11. ข้าพเจ้าชอบการได้พบเพื่อนใหม่ๆ					
12. ข้าพเจ้าชอบทำในบางสิ่งบางอย่างที่ข้าพเจ้ารู้สึกดี					
13. ข้าพเจ้าต้องการลดความเครียด					
14. ข้าพเจ้าอยากได้รางวัล					
15. ข้าพเจ้าอยากออกกำลังกาย					
16. ข้าพเจ้าอยากมีอะไรบางอย่างทำ					
17. ข้าพเจ้าชอบการแสดงออก					
18. ข้าพเจ้าชอบความมีน้ำใจของทีม					
19. ข้าพเจ้าชอบที่ได้ออกนอกบ้าน					

20. ข้าพเจ้าชอบการแข่งขัน					
21. ข้าพเจ้าชอบที่ได้รู้สึกว่า ข้าพเจ้ามีความสำคัญ					
22. ข้าพเจ้าอยากเป็นส่วนหนึ่งของทีม					
23. ข้าพเจ้าต้องการก้าวไปสู่ระดับที่สูงขึ้น					
24. ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี					
25. ข้าพเจ้าต้องการมีชื่อเสียง					
26. ข้าพเจ้าชอบความท้าทาย					
27. ข้าพเจ้าชอบผู้ฝึกสอนหรือคนแนะนำกิจกรรมกีฬา					
28. ข้าพเจ้าต้องการได้รับการยอมรับ					
29. ข้าพเจ้าชอบความสนุกสนาน					
30. ข้าพเจ้าชอบใช้อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ทางกรกีฬา					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายธีระพัฒน์ โยธจักร
วันเดือนปีเกิด	3 ธันวาคม พุทธศักราช 2523
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	137 / 405 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนเทศบาลวัดเสมาเมือง
พ.ศ. 2542	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน ภปร.ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
พ.ศ. 2546	วท.บ.สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	วท.ม.สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ